

Sygn. akt II KK 325/21

POSTANOWIENIE

Dnia 22 czerwca 2022 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Marek Siwek

w sprawie **J. N.**

skazanego z art. 258 § 1 k.k. i in.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej w dniu 22 czerwca 2022 r.

na posiedzeniu wniosku obrońcy skazanego

o wstrzymanie wykonania wyroku Sądu Apelacyjnego w (...)

z dnia 27 października 2020 r., sygn. akt II AKa (...)

zmieniającego wyrok Sądu Okręgowego w S.

z dnia 25 stycznia 2019 r., sygn. akt II K (...)

na podstawie art. 532 § 1 k.p.k.

p o s t a n o w i ł
wniosku nie uwzględnić.

UZASADNIENIE

Obrońca skazanego J. N. wniósł do Sądu Najwyższego kolejny już wniosek z 2 czerwca 2022 r. o wstrzymanie wobec tego skazanego wykonania prawomocnego orzeczenia, uzupełniony dodatkowo pismem z 7 czerwca 2022 r. (k. 58, 66). W treści tego wniosku obrońca odwołał się do sytuacji zdrowotnej J. N., który obecnie z uwagi na pogorszenie jego stanu zdrowia psychicznego przebywa na Oddziale Psychiatrycznym Centrum Zdrowia Psychicznego w Ł..

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Wniosek obrońcy skazanego nie zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 532 § 1 k.p.k., w razie wniesienia kasacji Sąd Najwyższy może wstrzymać wykonanie zaskarżonego orzeczenia, jak i innego orzeczenia, którego wykonanie zależy od rozstrzygnięcia kasacji. Przepis powyższy nie wskazuje wprawdzie przesłanek, od spełnienia których zależne jest wstrzymanie wykonalności zaskarżonego orzeczenia, jednakże nie ma wątpliwości co do tego, że powinien dotyczyć wyłącznie sytuacji wyjątkowych uzasadniających wnioski, że wykonanie orzeczonej kary przed rozpoznaniem skargi kasacyjnej spowoduje dla skazanego zbyt poważne, i w zasadzie nieodwracalne następstwa, które należy wiązać przede wszystkim z rangą i doniosłością sformułowanych w kasacji zarzutów.

Stan zdrowia skazanego, na który powołano się we wniosku, nie należy natomiast do katalogu przesłanek warunkujących skorzystanie z instytucji art. 532 § 1 k.p.k. Podnoszone przez obrońcę argumenty, choć bezspornie wskazujące na zły stan zdrowia J. N., który obecnie poddawany jest stacjonarnemu leczeniu psychiatrycznemu, są wyłącznie powodami mogącymi mieć znaczenie w przedmiocie ubiegania się przez niego o odroczenie wykonania kary pozbawienia wolności (art. 150 § 1, art. 151 § 1 k.k.w.), w zależności od charakteru schorzenia lub ewentualnie w przyszłości o obowiązkową przerwę w karze (art. 153 § 1 k.k.w. w zw. z art. 150 § 1 k.k.w.). W tym zakresie pełną aktualność zachowuje argumentacja zawarta w części motywacyjnej uprzednio wydanego co do tego skazanego postanowienia z 8 lipca 2021 r. (k. 39, akta SN).

Mając na uwadze powyższe, Sąd Najwyższy orzekł jak w postanowieniu.